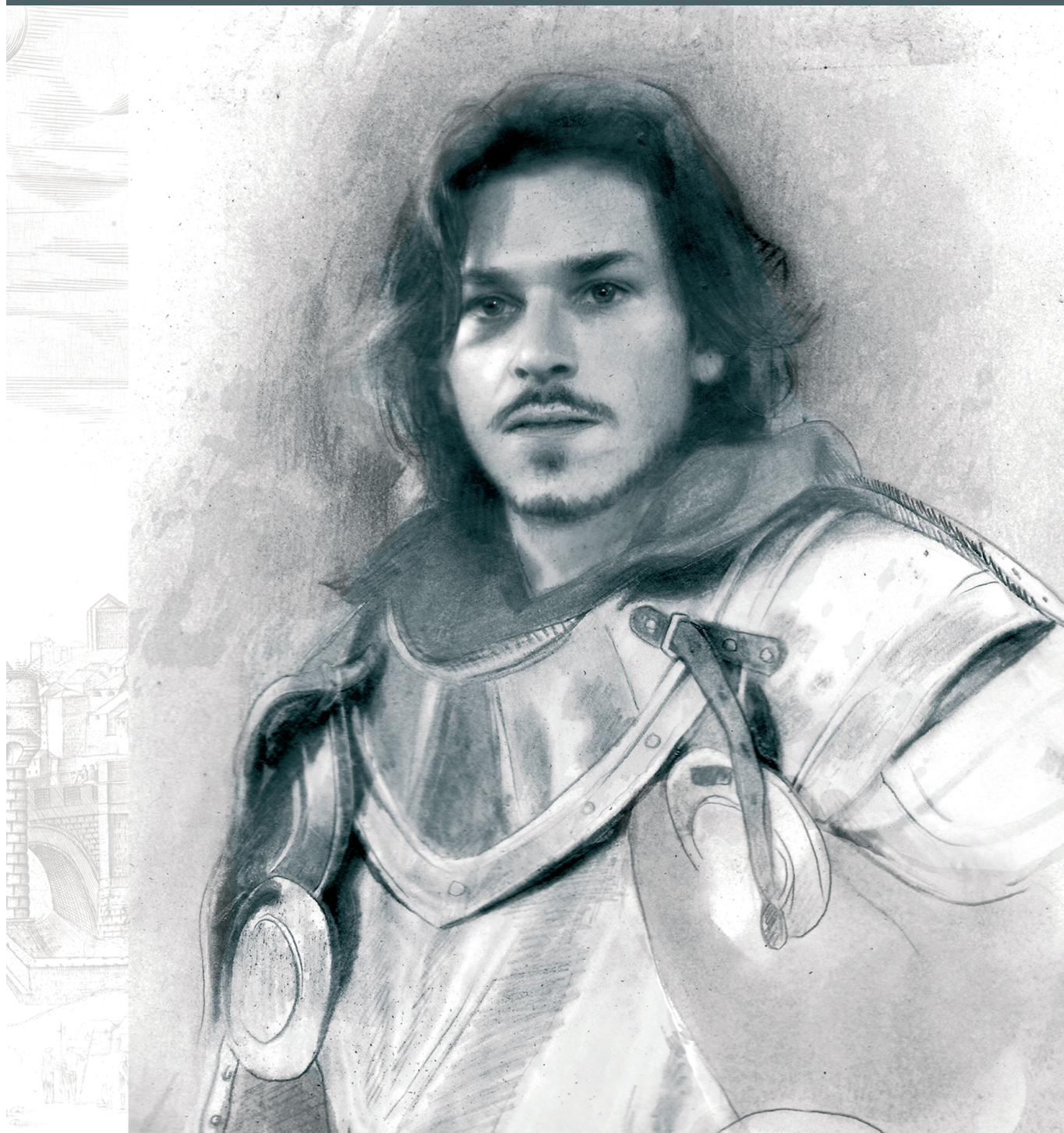


La sang del príncep

Silvestre Vilaplana



ET DONEM LA BENVINGUDA A LECTURA ACTIVA!

Aquest és el quadern de treball *Lectura activa* del llibre *La sang del príncep*, de Silvestre Vilaplana. Les activitats que et plantejem a continuació tenen com a objectiu ajudar-te a recordar el contingut del llibre i treballar una sèrie de qüestions que s'hi relacionen però que, a més, et resultaran útils per a altres aspectes de la teua vida acadèmica i social. També pots fer les activitats digitals autocorrectives que trobaràs en la fitxa del llibre en el web www.bromera.com, juntament amb altres recursos.

La primera part del quadern planteja un treball sistemàtic i escrit, mentre que en la segona part trobaràs activitats per a resoldre de manera individual i unes altres que hauràs de treballar en parella, en petit grup o amb la classe sencera; a més, hauràs de llegir en veu alta, modular la veu, improvisar parlaments, bastir arguments per a fonamentar les teues opinions, inventar històries i fer tota una sèrie de treballs diversos, originals, engrescadors i divertits.

Au, va, acompanya'ns!

LECTURA
activa

COMPRESIÓ LECTORA

1. Qui conta la història? Per què diu que té por a l'inici de la narració?

2. Quina és la finalitat de l'escrit? Ho aconsegueix?

3. Com va arribar el català a Roma?

4. Com se sent Cèsar Borja davant el repartiment de deures que fa Alexandre VI al llarg de la novel·la? Quina vida confessa que li hauria agradat viure?

5. Què decideixen fer Cèsar Borja i el papa quan veuen que el setge a Roma per part de Carles VIII és inevitable? Era això el que realment voldria Cèsar Borja? Realment van salvar la població amb aquesta decisió?

6. Què va ser Cèsar abans que cavaller? Quina era la seua vocació? Què canvia el seu destí?

7. Per què van ajudar els Borja a Lluís XII en la conquesta d'Itàlia?

8. Què fa Cèsar Borja perquè recorden les seues gestes?

9. Amb quin poderós personatge històric es compara Cèsar Borja? Què tenien en comú?

10. Quins personatges històrics coneguts i quin gran descobriment es nomenen en la novel·la?

11. Quin clàssic de la literatura valenciana apareix en la novel·la? Qui el descobreix? Què volia fer amb ell? El llig Cèsar? Què en pensa?

12. En què va consistir el «bellíssim engany» de què parlava tot el món arran de la fi de la nissaga dels Orsini? Era partidari Cèsar de recórrer a l'engany?

13. Com mor finalment Cèsar? Ho fa com ell hauria volgut? Com volia que el recordaren?

14. Quan va saber que s'acabava l'època dels Borja? Quin pensava que havia sigut l'error de la família?

15. Per què el papa Juli II no va voler torturar a Cèsar?

16. Per què admirava Cèsar els homes que mantenien els codis d'honor?

17. A què associa Cèsar la grandesa dels Borja? Què els diferenciava d'altres grans famílies poderoses?

LECTURA EN VEU ALTA

Abans de començar a llegir en veu alta...

- Subratlla les paraules menys conegudes per a tu i repeteix-les tantes vegades com ho necessites.
- Fixa't bé en la puntuació.
- Assegura't que entens tot el text.

1. Llig en veu alta.

Jo, Cèsar Borja, duc Valentinus, conestable i capità dels exèrcits de Navarra, antic protonotari apostòlic, canonge de València i de Lleida, ardiaca de Xàtiva, arxidiaca de Tarragona, bisbe de Pamplona, arquebisbe de València, cardenal de Santa Maria Nuova, capità dels exèrcits pontificis, duc de la Romanya i tants i tants altres títols com he ostentat en els meus intensos 31 anys, estic espantat per primera vegada a la vida. Perquè jo, Cèsar Borja, fill del majestuós Papa Alexandre VI, l'orgullós Roderic de Borja nascut a la ciutat de Xàtiva i governador durant més d'una dècada de tota la cristianitat, sé que avui moriré.

2. Torna a llegir el fragment anterior però...

- com si fores el mateix Cèsar Borja en un acte solemne.
- amb molta alegria.
- com si tingueres molta por.

3. En grups de 4, representeu els següents diàlegs i tracteu d'identificar a quins personatges pertanyen.



- | | |
|--|--|
| a) –Tu em vas dir que no el mataries.
–Jo no el vaig matar.
–Aquesta és una falsedat indigna de tu. No em prengues per idiota. El va matar el teu gos de confiança perquè tu li ho vas ordenar. Per tant, tu el vas matar.
–T'equivoques. | c) –Saps quin és el teu paper. I en aquest moment necessitem...
–Abans que em digueu qui serà el meu marit vull fer-vos saber que acceptaré com he acceptat sempre els vostres desitjos, però vull que aquesta vegada també tingueu en compte la meua opinió. |
| b) –Què vol el rei?
–Vol que us capture i que us empresone.
–I per què no ho heu fet encara?
–No estic d'acord amb el manament del meu rei. | d) –Seràs el marit de Sança d'Aragó, la filla d'Alfons de Nàpols. Però les teues noces hauran d'esperar una mica. Encara ets massa jove.
–Soc més gran que Lucrecia!
–No t'inquietes. Encara no ha arribat el teu moment. |

PROPOSTES PER A LA LECTURA DIALOGADA

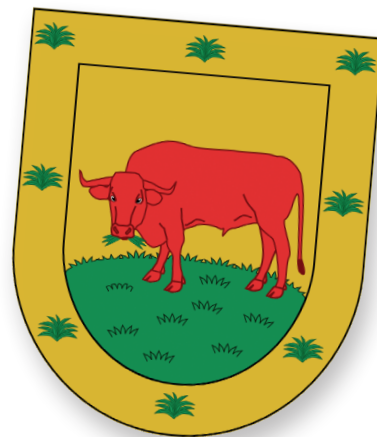
1. Amb l'ajuda del professor o professora, acordeu una data per a rellegir el llibre. Cada un, de manera individual, ha de subratllar aquelles oracions o paràgrafs que li criden l'atenció, que trobe especialment difícils o que parlen de temes interessants per a ser discutits entre tota la classe.

Ja a l'aula:

- Seieu en rogle per a començar l'activitat.
- Trieu un company o companya perquè modere la tertúlia.

2. Cèsar Borja dedica part del seu escrit a parlar de les dones. De fet, fa referència a aquestes no poques vegades.

- Quin era el paper d'aquestes en l'edat mitjana?
- Com era vista la dona en aquella època?



3. Llegiu el següent fragment.

I així, a poc a poc, entre lluites i amors, vaig construir un mite. Vaig deixar de ser un home normal i se'm van atribuir les gestes més increïbles i les crueltats més salvatges. Jo mai no em vaig oposar a aquelles informacions sobre mi, mig veritat mig mentida. Com m'havia ensenyat el meu pare, vaig respectar les opinions deformades de tots perquè, a més, m'engrandien i em convertien en algú que no era un home qualsevol. I això venia bé als meus interessos.

- Va ser important l'opinió pública per a la fama i el poder dels Borja?
- Creieu que ha canviat molt la societat o continua l'opinió pública tenint més poder que els fets per ells mateixos?
- Quina era la xarxa social de l'edat mitjana?

4. La vida dels Borja està lligada al poder i l'esplendor polític. Tanmateix, Cèsar Borja confessa que hauria preferit tindre un altre estil de vida.

- Creieu que el poder i la fama donen la felicitat?
- Què els va faltar a Cèsar i a Lucrecia Borja per a ser feliços?
- Quines coses són per a vosaltres les més importants en la vida?



Recorda que...

- És important escoltar els altres participants.
- L'opinió de tots és igual de vàlida.
- Cal respectar el torn de paraula.
- S'han d'aportar arguments raonats a la discussió i, sempre, amb respecte.

CREACIÓ LITERÀRIA

1. Ara que ja ho saps tot sobre Cèsar Borja, redacta la carta que aquest li hauria escrit a Carlota d'Albret l'últim dia de vida si haguera tingut l'oportunitat.



2. En l'obra que hem llegit, Cèsar Borja narra la seua pròpia mort, la qual cosa ens fa pensar que algú altre podria haver escrit les memòries. Inventa't qui podria haver sigut i escriu un pròleg fent-te passar per eixa persona on expliques les raons per les quals vas decidir dur a terme la tasca.



Quadern didàctic

referit al llibre

La sang del príncep

(ISBN: 978-84-9026-994-7)

© Raquel Sanchís

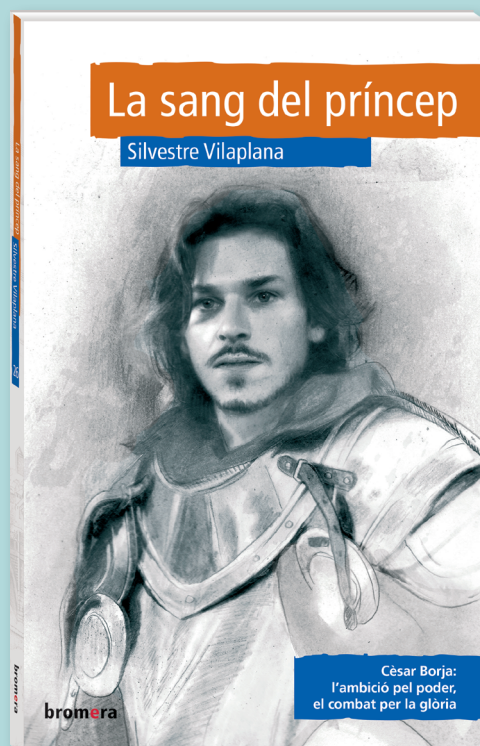
© Edicions Bromera, SLU

www.bromera.com

La sang del príncep

A les portes de la mort, amb una espasa a la mà i preparat per a l'últim combat, Cèsar Borja evoca els principals moments de la seua vida. Fill de Roderic de Borja (el papa Alexandre VI) i germà de Lucrècia i Joan, la seua és la biografia d'una de les grans personalitats religioses, militars i polítiques de l'Europa del seu temps. Cèsar Borja és, a més, una de les peces clau de la família valenciana més internacional de la història.

Amb una inigualable força narrativa, ens posem en la seua pell de la mà de Silvestre Vilaplana, qui ens ofereix el costat més humà i apassionant de l'home que inspirà *El príncep* de Maquiavel.



Silvestre Vilaplana

Silvestre Vilaplana (Alcoi, 1969) conrea la narrativa i la poesia. És autor de la novella *Les cendres del cavaller*, amb què va obtenir el Premi de Novella Ciutat d'Alzira i el Premi de la Crítica Serra d'Or. També és autor de *Joanot Martorell. Un cavaller sense fronteres* i de *L'estany de foc*, Premi Blai Bellver de Narrativa Ciutat de Xàtiva. Vilaplana és també un autor reeixit dins l'àmbit de la literatura infantil i juvenil, amb èxits com *Els dimonis de Pandora*.

